

„Csak az taníthatja meg igazán a fafeldolgozás módjait, aki nagyon ismeri a fát; aki képes fában gondolkodni”

Prof. Dr. Cziráki József

Dr. Bejő László

A magyar faipari felsőoktatás története legendás. Többek között a Faipari Tudományos Egyesület erőfeszítéseinek köszönhetően egy-két röpké évtized alatt szinte a semmiből sikerült létrehozni az európai hírű, nagy sikerű képzést, amelynek a gyümölcseit immár több mint ötven év alatt, számos faipari mérnök generáció élvezhette. Az ilyen sikertörténetek mögött mindig emberek – lelkes, elkötelezett, odaadó, a szakmájukat szerető, kivételes emberek – állnak. Ezek közé tartozik Cziráki József, a Faipari Mérnöki Kar hajdani professzora, dékánja, az egyetem egykori rektora is.

Cziráki professzor úr története a két világháború közti időnkig nyúlik vissza. Szegény családból indulva, sokáig középiskolai tanulmányokra sem volt lehetősége – ezt csak a világháború után tudta pótolni, amelyet az egyetemi tanulmányok követtek Sopronban, majd Brnóban és Prágában; itt kezdett érdeklődése a fafeldolgozás irányába fordulni.

Tanulmányait követően a Mohácsi Farostlemezgyárban szerzett ipari, majd a Faipari Kutatóintézetben kutatói tapasztalatot. Mindkét munkakörében jelentős eredményekkel gazdagította a hazai faipart, de tehetségét végül az Erdészeti és Faipari Egyetemen bontakoztatta ki igazán. Cziráki József nagyon komolyan vette a címben idézett mottót. Szenvedélyesen szerette, és nagyon ismerte a fafeldolgozás szinte minden területét; egyetemi pályafutása alatt több mint 70 kutatási jelentést készített annak különböző részterületeiről. Elsősorban a falemezek, kompozit termékek gyártása, fejlesztése, valamint a faanyagszárítás voltak a szakterületei, de otthonosan mozgott a faipar többi részterületén is. Meghatározó szerepe volt az első tantervek kialakításában, nagy odaadással, szakmaszeretettel és igényességgel igyekezett tudását átadni a kezei között nevelkedett faipari mérnököknek, és a fiatalabb munkatársaknak egyaránt.

Kollégái, diákjai segítőkész, barátságos, bölcs embernek ismerték. Közvetlen munkatársai mindig bízhattak benne, és szerették őt; jóságos atyai megjelenésének köszönhetően a tanszéken mindenki „Apucinak” nevezte. Bölcsességét és jó emberismeretét vezetőként is kamatoztatta; nagy körültekintéssel, bátorsággal és bölcsességgel vezette előbb a Faipari Mérnöki Kart, majd rektorként az egész egyetemet, később pedig a Fa- és Papírtechnológiai Intézetet. 1992-ben bekövetkezett halálával nem csak az egyetemet, de az egész faipart jelentős veszteség érte.

Cziráki professzor úr életét és munkásságát a Faipari Mérnöki Kar Nagyjai sorozatban 2001-ben megjelent kötet foglalja össze, 2006 óta pedig a kar Faanyag-tudományok és Technológiák Doktori Iskolája is az ő nevét viseli.

Halálának 20. évfordulójához közeledve a Faipari Tudományos Egyesület és a Faipari Mérnöki Kar közösen készül munkásságának méltó emléket állítani, a professzor úr szobrának felállításával az egyetem botanikus kertjében, ahol Szabó Dénes és Winkler Oszkár professzorok szobrainak társaságában vigyáz majd a szeretett kar és a szakma jövőjére.